

מ"ת 695/01/16 - מדינת ישראל נגד דני מלכה

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

מ"ת 695-01-16 מדינת ישראל נ'
מלכה(אסיר)
19 אפריל 2016

בעניין:

המבקשת

מדינת ישראל

נגד

המשיב

דני מלכה (אסיר)

נוכחים:

מטעם המבקשת: עו"ד מאיה השילוני

מטעם המשיב: הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד איתי פרג'ון

החלטה

לפניי בקשה למעצר עד תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

1. כתב האישום מייחס למשיב ביצוע עבירה של **התפרצות למקום מגורים**, לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין. נטען, כי בתאריך 18.6.2015, התפרץ המשיב לדירה בקיבוץ בית אלפא באמצעות מפתח שהוסתר מתחת לגרם המדרגות של הדירה. הנאשם גנב מתוך הדירה אקדח וכסף מזומן בסך ₪ 1,200 וכן 100 דולרים.

טיעוני ב"כ המבקשת :

2. המבקשת טוענת כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת ביצוע העבירה בידי המשיב לרבות הודעות המתלוננים, בעלי הדירה; טביעת אצבע של המשיב על אריזה בתוך מגירה שבחדר השינה; וכן אמרתו של המשיב בה לא ניתן כל הסבר להימצאות טביעת האצבע שלו בדירה. המבקשת סבורה כי על אף שעסקין בעבירת רכוש נובעת מן המשיב מסוכנות לציבור ולרכוש. המשיב התפרץ לדירה ללא מורא ולאור יום, לחובתו 32 הרשעות קודמות ומגוונות, בין היתר בעבירות רכוש, סמים ועוד. במסגרת תיקו האחרון הוטלו עליו 30 חודשי מאסר בפועל ולחובתו 18 חודשי מאסר מותנים ברי הפעלה, באם יורשע בתיק זה. על כן, סבורה המבקשת כי אין בחלופת מעצר כדי להשיג את מטרת המעצר ולכן יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים כנגדו.

טיעוני ב"כ המשיב :

3. הסנגור הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. על אף האמור טען הסנגור כי תיק זה מבוסס על ראיה נסיבתית יחידה, היא טביעת אצבע שהתגלתה בזירת העבירה על גבי חפץ נייד. לכן, לשיטתו, לנוכח עוצמת הראיות בתיק ומשקלה של ראיה יחידה זו, יש לבחון שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. לדבריו, המשיב החל, עובר למעצרו, בהליך גמילה מסמים בקהילה טיפולית קריית שלמה. על אף תסקירי שירות המבחן המביעים ספק באשר ליכולתו לעמוד בהליך גמילה ארוך טווח, המשיב מביע רצון עז לעשות כן ולכן יש ליתן לו הזדמנות. לדבריו, מדובר במסגרת סגורה המהווה חלופה הדומה למעצר בית מלא ולכן יש להורות על שחרורו של המשיב לחלופה זו, בצירוף ערבויות מתאימות.

ראיות לכאורה :

4. בית-המשפט הבוחן את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבוש השלעילת מעצרו אינו נדרש לא לבחון האם דיבראיות אשר הובאו בפניו, באסתוכנה בהמלך המשפט, כדילהוכיחאתאשמתהמשיבמעברלכלספקסביר (ראה בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 148).

5. מעיון בתיק החקירה עולה כי הראיה היחידה הקושרת את המשיב לעבירה המיוחסת לו בכתב האישום הינה, טביעת אצבע אשר הועתקה מעל קופסת קרטון המכילה בתוכה דיסק און קיי. מחוות דעת מומחה שנערכה על ידי מיכל בית יוסף עולה, כי נמצאה התאמה בין מעתק אשר נלקח מן הזירה לקמיצת יד ימין של המשיב. מחוות דעת זו אף עולה כי מעתקי ט.א. נוספים שנלקחו מהזירה אינם ניתנים להשוואה.

6. בחקירתה במשטרה מסרה המתלוננת - **גב' יעל כהן**, כי הקופסא עליה נמצאה טביעת האצבע של המשיב ניתנה לה במתנה בתום אירוע להצגת תוכנה מסוימת, אותו ערכה חברה חיצונית, בקיבוץ בית אלפא. לדבריה, הקופסא הייתה ארוזה בניילון אותו הסירה לאחר שקיבלה את הקופסא. כאשר הגיעה לביתה הניחה את הקופסא במגירת חדר השינה שלה ומאז, מזה כשנה וחצי, היא נמצאת שם.

7. **מר יצחק כהן**, בעלה של הגב' יעל כהן, מסר בחקירתו במשטרה, כי נגנב באירוע הנטען נגנב מתיקה של יעל כסף מזומן וכן אקדח שהיה ברשותו, אותו הסתיר במגירה סגורה ונעולה בארון חדר השינה. בחקירתו ציין כי את האקדח ראה חודשיים לפני גניבתו. לשאלה האם ייתכן שהוא נגנב במהלך החודשיים שחלפו והוא לא ידע על כך השיב שעל שאלה זו הוא לא יכול להשיב, אך סביר שלא, מכיוון שהבית היה סגור והמפתחות היו במקומם הרגיל. כמו כן מר כהן ציין כי כאשר נכנס לבית הבחין שנעליו אינן במקומן, וכן 2 הגרביים בתוך נעל אחת, ולא כפי שהשאירן.

8. **המשיב** - הכחיש בחקירתו את המיוחס לו. לדבריו, כלל אינו יודע היכן קיבוץ בית אלפא ולמיטב זכרונו לא היה שם מעולם, ואף לא עבד בעבר בתחום המחשוב ולא רכש דיסק און קיי.

9. הנה כי כן, עסקין בראיה נסיבתית יחידה הקושרת את המשיב לעבירה המיוחסת לו בתיק זה. על אף האמור, עסקין בראיה פורנזית אשר נמצאה בזירת עבירה, בלא שלמשיב כל הסבר לכך. לכן, ניתן לקבוע כי קיימות בשלב זה של ההליך ראיה לכאורה, אשר יכול ויהא בה כדי לבסס הרשעת המשיב בתיק העיקרי. אף הסנגור אינו שולל קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, לנוכח עברו המכביד של הנאשם והמאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו.

עמוד 2

10. נשאלת השאלה האם במקרה דנן ניתן להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. עסקין כאמור בראיה נסיבתית יחידה, ולכן מן הראוי לבחון בזהירות הראויה האם ישנה הצדקה לשלילת חרותו של המשיב עד תום הליכי משפטו, או שמא ניתן להסתפק בחלופת מעצר.

11. בבש"פ 5837/00 חטואל יצחק נ' מדינת ישראל (מיום 28.8.2000), התייחסה כב' השופטת (כתוארה אז) ד' בייניש, לסיטואציה דומה ושם ציינה:

" לאחר שבחנתי את טענות הצדדים שבתיק הגעתי למסקנה, כי דין הערר להדחות. מקובל עלי, כי גם מקום שיש ראיות לכאורה, יש לתת את הדעת ליחס בין עוצמת הראיות לכאורה לבין מידת ההגבלה על חרות הנאשם. ככל שהראיות לכאורה חזקות וחד-משמעיות יותר, כך גדלים הסיכויים, שבהתקיים שאר התנאים המקימים עילת מעצר, לא יורה בית המשפט על חלופת מעצר; וגם ההיפך הוא נכון - מקום שבחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכאורי, מעוררת ספקות וסתירות, הדבר מהווה שיקול לכך שבית המשפט יעדיף חלופת מעצר על פני מעצר, גם בהתקיים כל התנאים למעצר. בעניינו של העורר, השופט המחוזי המלומד בחן את חומרת הראיות וסבר כי יש בחומר החקירה ראיות הקושרות את העורר לעבירות המיוחסות לו. בהתחשב בכך, ובהתחשב בעובדה שקיימת חזקת מסוכנות בעבירה בגינה הועמד לדין העורר (ראו סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996), קבע בית המשפט כי קמה עילת מעצר נגד העורר. אולם בחינת עוצמת חומר החקירה ותמיהות מסוימות שציין בית המשפט ביחס לגירסה המפלילה של הסוכן, הביאה אותו למסקנה כי ניתן להסתפק בחלופת מעצר. נראה כי השופט המחוזי שקל את הראיות ואת עוצמתן ובהתאם לכך קבע את חלופת המעצר. לא ראיתי כי יש עילה להתערב בקביעתו לעניין זה ולשנות את תנאי החלופה."

12. יובהר, כי אין בעצם העובדה כי המבקשת לא הציגה ראיה ישירה כלשהי הקושרת את המשיב לעבירה נשוא כתב האישום וכי התיק מורכב מראיה נסיבתית אחת בלבד כדי לשנות את כללי הדיון ואת הצורך בבחינת הראיות ככלל תיק אחר. בפסיקתו של בית משפט העליון נקבע לא אחת שניתן לעצור נאשם עד תום ההליכים, גם כאשר כל הראיות נגדו הן ראיות נסיבתיות, ובלבד שמדובר בראיות בעלות עוצמה על פניהן, שמשתלבות זו בזו ויוצרות על פני הדברים מסכת ראייתית רצופה של עובדות שיכולות לבסס הרשעה. לצד זה, נקבע כי בשים לב לכך שמדובר בראיות נסיבתיות לכאורה שטרם עברו ב"כור ההיתוך" של ההליך הפלילי העיקרי, הרי שיש לבחון האם הראיות הנסיבתיות לכאורה הינן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה או שמא קיים הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי [ראו למשל: בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (19.12.2013) בפסקה 21 (להלן: עניין אברמוב); בש"פ 5588/12 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל (24.9.2012) בפסקה 7 להחלטת כב' השופט נ' הנדל].

13. מטבע הדברים עשוי בית המשפט להגיע לעיתים למסקנת ביניים, לפיה אמנם קיימות ראיות נסיבתיות בעלות משקל ראייתי נגד הנאשם אשר קושרות את הנאשם לאירוע נשוא כתב האישום ומצטברות לכאורה לכדי תמונה מרשיעה, אולם קיים סימן שאלה בדבר עוצמתן המצטברת של הראיות הנסיבתיות או קיימים בהן חוסר או חולשה ראייתיים אשר ראויים לבירור בהליך העיקרי. במקרים כאלו, על בית

המשפט לשקול היטב האם יש הצדקה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים או שניתן להסתפק בשחרורו לחלופת מעצר [ראו למשל: פסקה 21 להחלטה בעניין אברמוב והאסמכתאות המוזכרות שם].

14. שאלות בנוגע למשקלה של ראייה נסיבתית זו או אחרת, כמו גם ההכרעה בשאלה האם קיימים תרחישים אלטרנטיביים הגיוניים, צריכות להתברר, ככלל, בהליך העיקרי ולא בהליך המעצר. עם זאת, אומר בזהירות המתבקשת, כי הגם שיש בחומר הראיות פוטנציאל להרשעתו של המשיב, הרי שעולות מספר שאלות להן אין תשובה בחומר הראיות. ראשית, באשר לגניבת האקדח, גרסת המתלונן, מר יצחק כהן, לפיה ראה את האקדח לאחרונה חודשיים טרם גניבתו, מעלה אפשרות תאורטית (יתכן בהחלטה שהיא פחות סבירה) לפיה זה נגנב עובר לאירוע הנטען בכתב האישום. אף אם מדובר באפשרות תיאורטית גרידא, ואולי אף בלתי סבירה, לא ניתן לשלול אותה מניה וביה, וזאת מכיוון שטביעת האצבע של המשיב נמצאה במקום אחר, ולא בסמוך למגירה בה הוסתר האקדח, או פריטים אחרים הקשורים בו.

15. נוסף על האמור, מחוות דעת מומחה שערכה גב' מיכל בית יוסף עולה, כאמור, כי נמצאה התאמה בין קמיצת יד ימין של המשיב למעתק ט.א. שנלקח מהזירה. עם זאת צוין בסעיף 3 לחוות הדעת, כי טביעות האצבע הנוספות שעל המעתק האמור אינן ניתנות להשוואה. על אף שעסקינן בממצא שלילי, אשר בשלב זה לא יכול לסייע למשיב, הרי שיש מקום להבהרה באשר למהות אותן טביעות אצבע הנוספות, במסגרת התיק העיקרי. מכול מקום, הדבר מעורר שאלה שמא נמצאו בזירה טביעות אצבע נוספות אשר לא ניתן היה להגיע לממצא חד משמעי לגביהן.

16. **לנוכח האמור, ומאחר ועסקינן בתיק המבוסס על ראייה נסיבתית אחת ויחידה, טביעת אצבע על גבי חפץ ביד, ועל אף שהדבר יכול להביא להרשעת המשיב, סבורני כי יש מקום לבחון האם חלופת המעצר המוצעת הולמת בנסיבות המקרה.**

חלופת מעצר :

17. סעיף 21 לחוק המעצרים קובע :

(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:
(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של המשיב, פחותה".

18. הסנגור הציע כי המשיב ישוחרר לחלופת מעצר, בתנאי מעצר בית מלא, ב"מרכז צעדים" בקריית שלמה, אשר הינו מוסד טיפולי מוכר לגמילה מסמים.

19. עניינו של המשיב שלפניי מורכב ביותר. עסקינן באדם אשר עברו כולל הרשעות רבות, במגוון רחב של עבירות. היותו מסוכן לציבור ולרכושו בעבר ובהווה ברורה ואינה עומדת על הפרק כלל. אף תסקירי המעצר בעניינו מפקפקים ביכולתו לעמוד בהליך טיפולי גמילתי ארוך טווח, לנוכח ניסיון העבר וכישלונותיו עד כה.

20. מעיון בתסקירי שירות המבחן עולה תמונה עגומה של מי אשר ניתנו לו בעבר הזדמנויות רבות לשנות דרכו ולהיגמל מסמים, אך ללא הצלחה. כידוע, שירות המבחן הינו הגורם המקצועי המגיש תסקיריו ובית המשפט מקבלם בדרך כלל. איני פוסל את האפשרות כי סיכויי הצלחת המשיב בגמילה אינם גבוהים, כפי שציין שירות המבחן. עם זאת, המשיב החל, עובר למעצרו, בהליך גמילה מסוים, במסגרת קהילה זו, הליך אשר נמשך במהלך שהותו במעצר עד כה, כאמור בתסקירים. בדיונים בפניי הביע המשיב רצון עז להשתלב בהליך גמילה זה, כהמשך לגמילה מסמי רחוב אותה עבר במעצרו בתיק זה, כאמור.

על אף שבית המשפט בתוך עמו יושב ומודע היטב לניסיונות שונים של נאשמים להשתחרר ממעצר תוך הצהרת הצהרות שווא כוזבות בדבר רצונם להיגמל או לשנות דרכם, התרשמתי כי לא כך המקרה שלפניי. המשיב עבר ראיון קבלה במסגרת מרכז צעדים והם מוכנים לקלוט אותו באופן מיידי. אף שירות המבחן בתסקירו הסופי הביע עמדה לפיה אם המשיב מוכן להירתם להליך זה, הרי שיש לבחון זאת, בכפוף לעמדת הקהילה הטיפולית.

21. הסנגור הגיש לעיוני מסמכים שונים מטעם ב"ח קריית שלמה וקהילת "מרכז צעדים", מהם עולה כי מדובר במרכז לטיפול בתחלואה כפולה היכול לשמש כמסגרת לחלופת מעצר בתנאים מגבילים, בהתאם לכללי המקום. נטען במסמכים כי המרכז אינו אחראי על הנמצא במקום מבחינה משפטית, אך במידה והוא עוזב את המקום או מפר את כללי המקום, הדבר מדווח לשירות המבחן ולקצין מודיעין אזורי של משטרת ישראל.

22. כדי לעמוד על תנאי הטיפול והאבטחה במקום, ומאחר ובמסמך האמור צוין כי חלק אינטגרלי ממערך הטיפול כולל יציאות אל מחוץ למסגרת (טיפולים רפואיים, טיפול מול גורמי הרווחה, דיונים משפטיים, פעילות תרבות), זימנתי לדיון בפניי נציג מטעם המרכז. בדיון שהתקיים ביום 17.4.16, מסר נציג המרכז, מר איגור דוידסון, את הדברים הבאים:

" המקום מגודר, נמצאים שם בפועל קרוב ל- 400 (צ"ל 40 - י.נ.) מטופלים עם אבטחה צמודה ומסגרת, על בסיס של 24/7 שנמצאים שם כל הזמן מדריכים, צוות רפואי סיעודי 7 ימים בשבוע 24 שעות. המקום מגודר על מנת שאנשים מבחוץ לא ייכנסו. יש אבטחה שנמצאת כל הזמן, אבל המטופלים שם יכולים לצאת מרצונם החופשי, אבל אם יוצאים אנו מדווחים לגורמים, כמו משטרה או שירות המבחן, והם יודעים את זה. אין לנו חברת שמירה שאנו מעסיקים במקום, יש אנשי צוות ששומרים על המקום, ויש מדריכים שנמצאים 24 שעות. לשאלת בית משפט אני משיב כי הקהילה קולטת הרבה מטופלים, הייחודיות שלו זה אנשים שלא הצליחו לשקם עצמם באף מסגרת, בקהילה הזו יש טיפול, במיוחד למי שעבר שנים רבות של התמכרויות יש להם טיפול. במידה והמשיב יגיע אלינו, הוא יהיה שם 24 שעות וכל יציאה תהיה באישור בית משפט בלבד.

הדבר היחיד שהם באמת יוצאים זה כדי לקבל את הבטחת הכנסה שלהם, וכדי

למשוך את הכסף מוציאים אותו לבנק הדואר, מלבד בדיקות רפואיות מיוחדות שאנו לא יכולים לעשות להם במסגרת. כשהם יוצאים יוצא איתם מלווה של המסגרת. אנו נמצאים בפיקוח הדוק יותר ממשרד הבריאות והרווחה, כל סטייה ימינה או שמאלה צריכה להיות באישור...

אנו בתחום יותר מ-20 שנים, וכל המטופלים שבאו היו כמו המשיב, שאף אחד לא נותן להם סיכוי, ומתקשרים אליי אחר כך ואומרים תודה שנתנו להם צ'אנס. אם זה בא מהרצון שלהם אז הכול מצליח. אם משהו מגיע אלינו רק כדי לצאת ממעצר אנו רואים את זה מבחינה התנהגותית ואנו מיד מדווחים לבית משפט ואומרים שאנו מצטערים."

23. אכן, המשיב אינו עומד בכול בתנאים שנקבעו בהלכת סוויסה (בש"פ 1981/11), אך לנוכח העובדה כי החל בהליך גמילה עובר למעצרו, באותה מסגרת, ולנוכח נסיבותיו המורכבות, ומאחר ומעצרים ומאסרים קודמים לא צלחו, סבורני כי היום, לנוכח המוטיבציה שגילה המשיב בפניי ובפני שירות המבחן להשתלב בהליך טיפולי ממושך, ולנוכח דבריו לפיהם הוא מאס בדרכו והוא מבין את נחיצות שילובו בהליך גמילה משמעותי, סבורני כי יש ליתן לכך הזדמנות. ניסיון דומה ובנסיבות דומות נעשה לאחרונה על ידי בית המשפט המחוזי מרכז - לוד (כב' השופט י' קינר), בתיק עמ"ת 11622-0216 **מדינת ישראל נ' מורן שמואל** (מיום 5.2.2016), שם אושרה החלטת בית משפט השלום לשחרר את המשיבה לגמילה במרכז צעדים, על אף כישלונות רבים בעבר ותסקירים עדכניים אשר פקפקו ביכולתה לעמוד בהליך גמילה ממושך זה.

24. גישתי זו אינה מתעלמת מן הצורך ליתן מענה למסוכנות הנשקפת מן המשיב, כטענת המבקשת, בעיקר לנוכח הרשעותיו הקודמות. עם זאת, קיימת הלימה בין העבירה המיוחסת למשיב בתיק זה כמו גם העבירות בגין הורשע בעבר לבין התמכרותו לסמים, ולכן יש בהליך גמילה במסגרת שכזו, כדי להפחית משמעותית את המסוכנות הנשקפת ממנו.

סבורני כי אף האינטרס הציבורי לא יפגע מכך. אכן, הדרך או הפתרון הקל ביותר, ואולי אף הנכון ביותר במקרה זה, הינו להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. על אף האמור, לאינטרס הציבורי פאן נוסף, חשוב לא פחות, והוא השאיפה לשקם עבריין מועד. סבורני כי חלופת המעצר המוצעת, בהתחשב בהצהרות נציג הקהילה לפיה המשיב לא יצא מתחומי המסגרת וכי כל יציאה תדווח מיד למשטרה, יש בה כדי להפחית מן המסוכנות הנשקפת ממנו. באם תהליך זה לא יצלח, יעצר המשיב שוב, אך באם יצלח, ייחנה מכך הן המשיב והן הציבור.

25. התלבטתי רבות בטרם החלטתי כאמור. אף אני סבור כי קיים ספק רב באשר ליכולתו של המשיב לעמוד בהליך זה לאורך זמן, לנוכח ניסיון העבר. עם זאת, בסופו של יום, החלטתי כי יש ליתן למשיב הזדמנות אמיתית לשנות את דרכו. החלטתי לעשות כן כבר בשלב המעצר, על אף שהמקום הנכון להליך זה הינו בשלב העונש, זאת אף לנוכח העובדה כי התיק קבוע לשמיעת ראיות, כך שיידרש זמן לא מבוטל לסיימו.

אשר על כן, אני מורה על שחרורו של המשיב ממעצר בתנאים הבאים:

- א. המשיב ישהה בקהילה הטיפולית "מרכז צעדים" בבית החולים קריית שלמה, וזאת עד תום ההליכים בתיק זה.
- ב. נאסר על המשיב לצאת ממתחם בית החולים בכל שעות היממה. הובהר למשיב כי כל יציאה

בלתי מורשית מתחומי בית החולים תוביל להפסקת הטיפול ולמעצרו המידי.

ג. אני מורה למנהל בית החולים או לגורם מוסמך מטעמו, לדווח למשטרת ישראל ולבית המשפט על כל הפרה או יציאה של המשיב ממתחם בית החולים.

ד. המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪ להבטחת תנאי שחרורו. כמו כן, תיחתם ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪.

ה. יופקד סך של 5,000 ₪ בקופת בית המשפט.

הסנגור יעביר לעיוני, לכל המאוחר, עד ליום 20.4.2016, מסמך מאת בי"ח קריית שלמה בנוגע למועד בו ניתן לקלוט את המשיב בקהילה.

המשיב ישוחרר רק לאחר שימולאו כל התנאים המפורטים לעיל, ולאחר שתתקבל הודעה בכתב מטעם קהילת צעדים בקריית שלמה בדבר מועד קליטת המשיב בקהילה. לאחר שייקבע מועד כאמור, יועבר המשיב לקהילה מ"דלת לדלת" באמצעות שב"ס.

אני מורה לשירות המבחן ללוות את המשיב בהליך טיפולי זה.

נקבע דיון מעקב, בנוכחות הצדדים והמשיב (בליווי נציג מטעם הקהילה), ליום 22.6.16 בשעה 09:30.

עד למועד האמור, יגיש שירות המבחן תסקיר משלים לעיוני.

החלטה זו תועבר לקהילה הטיפולית קריית שלמה ולשירות המבחן.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום י"א ניסן תשע"ו, 19/04/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ניתן עיכוב ביצוע למשך 48 שעות.

ניתנה והודעה היום י"א ניסן תשע"ו, 19/04/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט